

[Forsvarsministeren.]

den er, som den har været gennem en hel Række Aar, uegnet til at løse Kampopgaver, saaledes som det fremgaar af Artiklerne i „Berlingske Tidende“, og som det er fremhævet her, og det var den ogsaa før Ordningen i Foraaret 1932. Det var en Flaade, som Kaptajnløjtnant Westermann har givet en saadan Karakteristik af, at der heller ikke efter den kan være nogen Tvivl om, at den ikke egner sig til disse Opgaver.

Alt, hvad jeg her har at svare, er, at jeg ikke hidtil har saboteret nogen Militærordning; de Midler, der er stillet til Raadighed, er blevet anvendt efter deres Formaal, efter mit Skøn paa bedste Maade, og det vil ogsaa ske i Fremtiden.

Vanggaard: Det ærede Medlem Hr. Parkov talte om Flaadens Vanskeligheder i Retning af at løse sin Opgave under den nye Ordning. Vi har set, at Marinen, i Kraft af den Bemyndigelse, der er givet den til at overføre fra een Konto til en anden, har sparet paa Udrustningen og lagt Hovedvægten paa Materiel. Det kan naturligvis gøres i en kortere Tid, og navnlig saa længe Ventepengene trykker haardt paa Budgettet, men det er jo Forhold, som Tiden bringer i Lave. Det er sikkert rigtigt, at den vedtagne Ordning ikke er fyldestgørende for Flaaden, men Hæren lukrerer heller ikke særlig ved den — vi erindrere jo Hærens fortsatte Nedskæring. Jeg paapegede ved Forsvarslovens Behandling, at Hæren var blevet saa stærkt nedskaaet, at den kun omfattede Halvdelen af det, jeg kaldte N. Neergaards og J. C. Christensens Hær, eller i alt Fald Hæren efter Forsvarslovene af 1909, og at den heller ikke var større i sine Rammer end den Hær, som det radikale Medlem af Forsvarskommissionen af 1908, Hr. Slengerik, foreslog. Hæren har altsaa været underkastet en ganske alvorlig Nedskæring, og den har følt denne Nedskæring som i den Grad yderliggaaende, at den endog har maatte ofre Musikken. Naar vi endelig skal tale om, hvor meget det hele er nedpint, kan der derfor efter min Mening være lige saa megen Anledning til at tale om Hæren som om Flaaden, og jeg havde ikke ventet, at man fra konservativ Side vilde have sat ind ensidigt til Fordel for Flaaden. Flaade og Hær staar nu budgetmæssigt set omtrent i samme Forhold til hinanden som før Nedskæringen i 1922, og det Forhold mener jeg ogsaa forsvarsmæssigt set er rigtigt. Jeg har sagt til mine Vælgere, at jeg ønsker en stærk Hær og en stærk Flaade; jeg nærer altsaa

ikke nogen som helst Uvillie mod Flaaden, men skal der ofres flere Penge paa Forsvaret, mener jeg, de bør komme saavel Hæren som Flaaden til gode. Jeg tror, Trangen er lige stor og Ønskerne lige berettigede. Derfor forbaer det mig noget, at de Konservative sætter ind ensidigt med at paapege Flaadens Vanskeligheder efter Nedskæringen.

Parkov: Jeg har tidligere udførligt udtalt mig om, hvorledes Hæren baade med Hensyn til Personel, Materiel og Uddannelse er udstyret efter Loven af 1932, og jeg har ogsaa sagt, at efter vor Formening er Antallet af Enheder for ringe. Men der er ingen Sammenligning mellem den Styrke og den Fæsthed, der er i disse Enheder, og saa Forholdene indenfor Flaaden, saa det er ikke saa mærkeligt, at man i Øjeblikket fæster Opmærksomheden særlig ved Flaadens Tilstand. Men vi fra vor Side vil gerne være med til, saa snart der aabner sig Mulighed derfor, at bringe Hæren tilbage til den Styrke, den havde tidligere. Hvor-naar denne Mulighed vil foreligge, skal jeg ikke i Øjeblikket spaa noget som helst om, men for Flaadens Vedkommende er det altsaa saaledes, som jeg formodede, og som ogsaa disse Artikler i meget stærke Udtryk beskriver det. Der er jo det ganske ejendommelige, at Brevskriveren, som jeg ikke kender, og som ikke har navngivet sig, siger, at selv om man altsaa maa skildre Flaadeordningen af 1932, saaledes som det er sket, vil man dog ikke paa nogen Maade gaa ind for Statsmarinen. Man anser altsaa indenfor Flaaden med de Mangler og meget store Mangler, som Flaaden har, alligevel denne for bedre i Stand til at løse visse Opgaver end en Statsmarine.

Den højtærede Minister sagde, hvis jeg hørte rigtigt, at vi ikke har foretaget os noget for at forbedre Forholdene indenfor Flaaden efter Ordningen af 1922. Jeg maa sige, at saa er Ministerens Hukommelse meget kort, for der er Gang paa Gang gjort Forsøg paa ved Bevillinger paa Finanslovene at faa opført Beløb, som kunde tjene til Forøgelse baade af Nybygnings-, Udrustnings- og Udkommanderingsmidlerne. Det gik jo saa vidt en Gang — nemlig i Marts 1929 —, at det vel egentlig for en stor Del var paa dette Spørgsmaal alt strandede. Ja, i den Henseende kan man vel næsten sige, at vi har været ved at forbløde netop for at gøre det muligt at opretholde disse Vaaben, som en Gang før eller senere kan komme til at træde i Virksomhed, paa en saadan Maade, at de virkelig har Mulighed for at løse de dem tilfaldende Opgaver.